

HARDENBOL OP MISSIE

NIEUWSBRIEF

No. 08 • Juni 2026

Als je hier bent zie je dat het heel anders is dan in Nederland, want hier is het land heel arm. Dat weet je omdat er veel kapotte huizen zijn waar de mensen wonen.

Zo reflecteert Lize op de tegenstellingen tussen Nederland en ons nieuwe thuisland Timor Leste. Op een vrolijkere noot voegt Dylann toe: 'Er zijn hier echt super veel scooters, net zoveel als in Nederland fietsen. Papa heeft er nu ook eentje en wij mogen soms mee, dat is heel leuk!'

Ons nieuwe normaal

Er is in de afgelopen maanden heel wat veranderd. We zijn van Australië naar Timor Leste verhuisd, Jelle volgde taalschool en werd ingewerkt in het programma. Toch vormen zich al steeds meer routines in het dagelijks leven en vliegt Jelle inmiddels solo. In deze nieuwsbrief nemen we je graag mee in een dag bij zowel Mirjam en de kinderen thuis als bij Jelle op zijn werk bij MAF.

Het leven als piloot

De wekker gaat. Even douchen, koffie zetten en ontbijten. Rustig aan komt het huis tot leven en zie ik de kinderen nog even voor ik naar het vliegveld vertrek. Daar maak ik me gereed voor de shuttlevlucht naar Suai in het zuiden van Timor Leste om 09.20 uur, een vlucht van ongeveer 30 minuten. Nadat de preflight is gedaan en het papierwerk in orde is, kunnen we de passagiers inchecken. Ondanks dat alle passagiers er al zijn en we gereed zijn om te vertrekken is het weer op de route helaas te slecht. Om Suai te bereiken moeten we een bergpas over en daar kan soms hardnekkige bewolking op lage hoogte hangen. De satellietfoto's en de foto's vanaf de verkeerstoren uit Suai komen overeen en we besluiten de vlucht drie kwartier uit te

***“Ik zal voor de Heere zingen,
omdat Hij goed voor mij
geweest is”***

Psalm 13 : 6b

stellen. De passagiers hebben gelukkig alle begrip voor dit soort situaties en wachten geduldig. Om 10.00 uur is het weer echter nog steeds te slecht en er lijkt weinig verandering in te zitten. We besluiten de shuttlevlucht voor vandaag te cancelen en de passagiers te boeken voor de vlucht van maandag.

De telefoon gaat. Er blijkt een medevac (medische evacuatie) naar het eiland Atauro te zijn, 15 minuten vliegen van onze thuisbasis Dili. Het weer richting het noorden is goed, de ambulance arriveert snel en we kunnen vlug de lucht in met de zuster. Eenmaal geland horen we in de verte de sirene en even later staat de ambulance naast het vliegtuig. Het betreft een meisje van een jaar of 11 dat moeilijk ademt. Zo snel mogelijk plaatsen we de brancard in het vliegtuig, nemen haar ouders ernaast plaats en stijgen we weer op. Aangekomen in Dili staat de ambulance klaar, het meisje is in kritieke toestand. Onderweg naar het ziekenhuis wordt CPR toegepast.

Na de lunch met het team, maken we het vliegtuig gereed voor een andere vlucht naar Atauro later die middag, ditmaal met passagiers. Intussen komt het bericht binnen dat het patiëntje van de ochtendvlucht helaas is gestorven. Leven en dood lijken hier dicht naast elkaar te bestaan. Wij hebben gedaan wat we konden, maar dit keer is de uitkomst helaas verdrietig. Na nog een voorspoedige vlucht en net terug in Dili, blijkt er nog een medevac naar Atauro te zijn. We maken ons snel klaar en kunnen nog precies voor zonsondergang een patiënt naar de hoofdstad Dili vervoeren, waar het ziekenhuis is.

Nadat alles gereed is gemaakt voor het weekend, rijd ik om 17.45 uur naar huis. Ik denk aan de ouders van het meisje dat is gestorven. Vanuit de auto zie ik de straatkinderen chipjes en gekookte eieren verkopen. Even later ben ik thuis, waar ik enthousiast wordt opgewacht door Mirjam en de kinderen. Wat is het leven toch vol contrast! Dankbaar voor het werk dat ik deze dag weer mocht doen, trek ik mijn uniform uit en genieten we van een fijne avond samen als gezin.

Het leven thuis

Rustig aan staan we op, want er is geen alarm dat ons roept om op tijd op school te zijn. Voordat we aan het ontbijt gaan, stop ik vlug een was in de wasmachine buiten. Die is dan hopelijk droog voor de buien in de middag komen. We ontbijten op z'n Nederlands met yoghurt en boterhammen. We ruimen af, doen de vaat, zuigen de eethoek (alles tegen mieren en kakkerlakken!)

en samen met Lize verwarm ik melk in een pannetje om er yoghurt van te maken. Gelijk een oefening in temperatuur aflezen ☺ Na een schone luier voor Noah, verzamelen we ons in 'de school'.

We beginnen elke dag met een Bijbelverhaal – in het Engels. Daarna zingen we liederen en leren we een tekst uit het hoofd. Vervolgens is het tijd voor de gewone basisvakken. Elke dag doen we een blok Taal en een blok Rekenen, waarbij Dylann uit de boeken werkt die hij ook op de basisschool in Nederland had. Lize krijgt losse opdrachten die haar op kleuterniveau uitdagen, met onder andere rijmen, tellen, symmetrie, patronen en vormen. Tussen de blokken door ontspannen we onze hersens met fruit eten en bewegingsliedjes of een YouTube Workout ☺

Na de lunch is de middag vaak wat rommeliger – meer een gezellig thuis met een lesblokje tussendoor. In dat blok lezen we geschiedenisboeken, doen we proefjes, hebben we soms muzikles, zijn we creatief bezig of spelen we spelletjes. En uiteraard is er ook tijd voor buitenspelen. Ondertussen loop ik regelmatig naar de keuken heen en weer om het deeg voor m'n zuurdesembrood te mixen, te vouwen en te vormen. En natuurlijk moeten er soms luiers verschoond, krijgt Noah voedingen en wordt hij voor een middagdutje naar bed gebracht. Ook worden we nog even onderbroken door de tankwagens die onze watervoorraad komt aanvullen. Even een glas water en een praatje, een goeie oefening voor mijn Tetun!

Tegen vijf uur gaat Dylann bezig met een online schaakprogramma en helpt Lize me met het snijden van de groente zodat er straks weer een lekkere maaltijd staat als papa thuiskomt. Noah speelt ondertussen tevreden met de inhoud van het keukenkastje. Na het eten spelen we nog een spel en wordt er met papa gedold totdat het tijd is om naar bed te gaan. Terwijl de een boekjes leest voor de oudste twee, doet de ander de vaat en wordt er weer gezogen. Nog een wasje opvouwen, een theetje samen en naar bed. Morgen weer een dag ☺

Vanuit het ThuisFrontTeam

Sinds de nieuwsbrief in maart is er niet alleen veel gebeurd in het proces van Jelle en Mirjam ver weg, maar is er ook in Nederland hard gewerkt met acties waarmee we hen financieel de broodnodige steun kunnen bieden. En hiermee mogen we hen ook meegeven dat er mensen om hen heen staan. Ze staan er niet alleen voor! En natuurlijk betrekken we hen graag bij de gezelligheid van al die acties, digitaal ☺

Op 9 mei was de jaarlijkse Hei Challenge. Hartverwarmend om te zien dat zoveel mensen zich in willen zetten. Al deze hardlopers hebben via het verzamelen van sponsors totaal ruim €10.000 bij elkaar gebracht en bovendien met hun gesponsorde shirts hardlopend reclame gemaakt voor MAF! En ook was er nog de stroopwafel- en pepermuntactie voor de 4 zendingsgezinnen vanuit de Bethelkerk, met een te verdelen opbrengst van ruim €900!

En houdt de berichten in de gaten, want acties blijven nodig en de plannen ontwikkelen zich al voor een mooie wijnactie in het najaar!

Ook hebben we weer een aanbod gekregen voor een inpakactie in juni en juli waarbij uiteindelijk €3000 opgehaald kan worden. Maar.. dan moeten we nog wel ca. 8000 agenda's inpakken. Wie helpt mee? Gezellige avonden waarbij je de handen uit de mouwen kunt steken voor het goede doel! En neem vooral ook mensen uit je netwerk mee! Hoe meer mensen hoe gezelliger - en hoe sneller het werk is gedaan. Voor koffie, thee en koek wordt gezorgd!

Je kunt je opgeven bij Lennart Pors op tel.nr. 0629769827 of via hardenbolopmissie@gmail.com.

Betrokkenen vanuit de Bethelkerk kunnen zich ook opgeven via de berichtgeving in Bethelmail en kerkapp.

De inpakmomenten zijn van 19.00-22.00 uur op dinsdag 16-6, woensdag 17-6, dinsdag 23-6 en

woensdag 24-6. Op zaterdag 27 juni kan worden ingepakt van 13.00-22.00 uur. Ook zijn er 2 reserve-avonden ingepland op dinsdag 30 juni en woensdag 1 juli. Ook hiervoor kun je je opgeven. Als je je hebt aangemeld en een avond komt te vervallen, dan laten we dat weten! Het adres waar ingepakt wordt: Woody Design; Fokkerstraat 3A in Veenendaal.

Hartelijke groetjes,

Jelle en Mirjam, Dylann, Lize & Noah

Deze nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van Jelle & Mirjam Hardenbol. De verzending van de nieuwsbrief wordt verzorgd door het ThuisFrontTeam, in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Jelle & Mirjam als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl of www.hardenbolopmissie.nl Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om familie Hardenbol gaat.

Van de Geloofsbewaker

Van jongs af aan ben ik, Siegfried, bekend met MAF. Vertrouwen op de Heere God is de rode draad in het werk bij MAF. Daarom ben ik door Jelle en Mirjam gevraagd als lid van het TFT om Geloofsbewaker te zijn. Dit houdt in dat ik voor Jelle en Mirjam en hun gezin geloofs- en gebeds-ondersteuning geef waar nodig, dat zij hun oog en hart op de Heere Jezus gericht houden en op Hem blijven vertrouwen. Juist ook in moeilijke omstandigheden. Pittige situaties en uitdagingen horen bij het zendingswerk. Dat heb ik zelf ervaren toen ik zending was onder de Zulu's in Zuid-Afrika. Daar doorheen heb ik de Heere en Zijn trouw steeds beter leren kennen.

Binnen het TFT is het mijn taak om het doel van Hardenbol op Missie – de liefde voor de Heere God en van daaruit mensen helpen – scherp te houden. Ik ben 52 jaar jong en in mijn dagelijks leven ben ik therapeut, ondernemer en theoloog. Mijn hart gaat uit naar Jezus Christus en naar het vliegen! Zo heb ik Jelle ook leren kennen en we hebben inmiddels heel wat gezamenlijke vliegreizen ☺

Bidden & Danken

- **Danken** dat Jelle nu zelfstandig vliegt als piloot hier in Timor Leste!
- **Bidden** dat we ons gericht mogen houden op God, ook te midden van uitdagingen en geestelijke strijd
- **Bidden** voor de Timorese bevolking, die met zoveel moeilijkheden en armoede te strijden heeft, terwijl hun katholiek-animistisch geloof zo weinig hoop biedt

www.hardenbolopmissie.nl